

§ 1. 1. Organizacje społeczne, polityczne i zawodowe oraz osoby fizyczne, a także osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej urządzające w zelnego rodzaju imprezy widowiskowo-rozrywkowe oraz prowadzące przedsiębiorstwa widowiskowo-rozrywkowe, z wyjątkiem teatrów świetlnych (kin) prowadzonych przez związki zawodowe, mają obowiązek wydawania na prawo wstępu na imprezę biletów wstępu, ostemplowanych przez organ finansowy.

2. Bilety wstępu powinny być ponumerowane kolejno i zawierać cenę pobieraną za wstęp oraz datę imprezy. Grzbiety lub kopie biletów wstępu ze wskazaniem ceny biletu i daty imprezy należy przechowywać dla celów kontroli finansowej przez okres jednego roku.

3. Bilety bezpłatne powinny być również kolejno numerowane i ostemplowane.

4. Organy finansowe mogą wydawać za zwrotem kosztu druki biletów wstępu sporządzane nakładem urzędowym.

§ 2. 1. Podatek obrotowy od przychodów z imprez i występów płatny jest bez wezwania organu finansowego najpóźniej w ciągu trzech dni po zakończeniu każdej imprezy. Podatek może być pobierany przez upoważnionych pracowników organu finansowego w czasie imprezy lub bezpośrednio po jej zakończeniu. Przy wpłacie podatku należy wyliczyć się z ilości ostemplowanych do sprzedaży biletów. Organ finansowy może również żądać zaliczki na poczet podatku

w wysokości nie przekraczającej ustalonego w przybliżeniu podatku obrotowego.

2. Do przychodów z wszelkiego rodzaju występów i imprez nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 5, poz. 29); od przychodów tych nie dokonuje się rocznego wymiaru podatku obrotowego.

3. Organem finansowym właściwym do ustalania i pobierania podatku obrotowego od imprez widowiskowo-rozrywkowych jest organ finansowy, na terenie którego jest urządzana impreza.

4. Jeżeli organ finansowy właściwy w myśl ust. 3 do wymiaru podatku obrotowego od przychodów z imprezy widowiskowo-rozrywkowej nie jest równocześnie właściwy w sprawach wymiaru podatku dochodowego dla podatnika urządzającego imprezę, organ ten obowiązany jest w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym odbyła się impreza, zawiadomić organ finansowy właściwy w sprawach podatku dochodowego o wysokości obrotu osiągniętego z imprezy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

176

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 kwietnia 1959 r.

w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów przez Sąd Powiatowy w Słupcy.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Słupcy, w województwie poznańskim prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgu tego sądu.

§ 2. Traci moc § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 1956 r. w sprawie utworzenia sądów powiatowych w nowych powiatach (Dz. U. Nr 2, poz. 16) w części dotyczącej powierzenia Sądowi Powiatowemu w Kolinie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgu Sądu Powiatowego w Słupcy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Sprawiedliwości *M. Rybicki*

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 11 kwietnia 1959 r.

w sprawie cel wywozowych i pozwoleń na wywóz towarów za granicę.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) i art. 15 ust. 3 prawa celnego (Dz. U. z 1933 r. Nr 84, poz. 610, z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209 i z 1952 r. Nr 10, poz. 53) oraz § 1 i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie wywozu towarów za granicę (Dz. U. Nr 43, poz. 199) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się taryfę celną wywozową, stanowiącą załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Zezwala się na wywóz za granicę towarów wymienionych w taryfie celnej wywozowej pod warunkiem uiszczenia przypadającego cła wywozowego oraz z zastrzeżeniem dopełnienia warunków określonych w taryfie celnej wywozowej lub przewidzianych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony zabytków, zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, w przepisach dewizowych itp.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w przypadkach, gdy ilość towaru lub inne okoliczności wskazują, iż zgłoszone

do odprawy celnej wywozowej towary są wywożone w celach handlowych.

§ 3. 1. Przy wymiarze cła groszowych końcówek sum do 50 gr nie pobiera się, a końcówki ponad 50 gr zaokrągla się wzwyż do złotego.

2. Podstawą wymiaru cła jest waga netto towaru, jeżeli taryfa celna wywozowa inaczej nie stanowi.

§ 4. 1. Wartość towarów podlegających cłu wywozowemu według poz. 93 taryfy celnej wywozowej określa Centralny Zarząd Celný na podstawie rachunku kupna lub innych danych przedstawionych przez stronę.

2. Wartość towarów podlegających cłu wywozowemu według poz. 92 taryfy celnej wywozowej określa urząd celny.

§ 5. 1. Organy celne zwalniają od cła wywozowego wywożone lub wysyłane za granicę:

1) przedmioty określone w art. 22 ust. 1 pkt 1 — 4 prawa celnego, jeżeli odpowiednie przeznaczenie tych przedmiotów zostało należycie udowodnione,